

La manca de paper

Sota aquest títol "La Publicitat" publica el següent comentari:

"A causa de la manca de paper ens veiem obligats avui altra vegada a aparèixer damunt dues pàgines. Això estranyarà sens dubte als lectors quan un diari d'ahir a la nit, que pot donar habitualment més paper que nosaltres, anunciava per a una data pròxima l'ampliació del seu format, i quan altres diaris i revistes es troben en condicions de fer el que, en les presents circumstàncies de restriccions i escassetat, poden qualificar sense exageració de disbauxa del que constitueix la primera matèria per a l'edició de premsa.

Existeix indubtablement un problema de mala distribució de les existències de paper. Temps enrera es va anunciar oficialment des de València que hom anava a una distribució equitativa d'aquesta matèria prima. No obstant, la situació més aviat empitjora. Podríem citar fets que donen dret a creure que existeixen situacions de privilegi.

La Premsa lliberal i democràtica i la catalanista, que no han els diaris més afectats per aquest problema són els diaris d'opinió hagut de recórrer al canvi de casaca per a poder continuar mantenint llur contacte amb el públic, passa un veritable calvari per a obtenir el paper necessari.

Sense perjudici de tornar a tractar un altre dia amb més amplitud el problema que tot just hem encetat, hem d'expressar una vegada més el nostre desig que, en compliment de les promeses que foren fetes als diaris, les autoritats corresponents li donin la solució urgent que demana.

Els nostres lectors els hem de dir que per la nostra part estem fent tots els esforços per a poder publicar demà i en dies successius, almenys quatre planes."

Feia dies que volíem aludir a aquest problema que a hores d'ara és d'una actualitat angoixant. Manca paper, a pesar de què hi hagi certs diaris, sobretot de València i Barcelona, que en facin un consum desmesurat. Manca paper i el que es troba és a un preu pràcticament inassequible per als periòdics que no comptin amb altres ingressos que els que els hi dona la subscripció i l'anunci. Sense que ningú ens pugui desmentir, perquè és la veritat, podem afirmar que els periòdics que donen més de quatre pàgines — i inclús els que només donen quatre pàgines — com més exemplars venen més hi perden. És a dir, que el preu del paper que es necessita per a la confecció d'un diari s'aproxima de molt poc al de venda del mateix periòdic. Si a això hi afegim el preu de confecció, redacció, repartiment, correu, etc., havem de concloure que com més exemplars tira un diari més diners hi perd.

Fins ara, nosaltres i altres periòdics s'havien salvat amb les reserves de paper que tenien, però no havent-se solucionat aquest problema i exhaurint-se les existències disponibles als periòdics comarcals se'ns presenta, a tots en general, un dilema: o bé suspendre la publicació o bé reduir encara més la quantitat de paper. Ja sabem que per a altres periòdics que tenen altres ingressos independents de la subscripció i de l'anunci — únics mitjans amb què tot periòdic que s'estima compta i que és el nostre cas — això no representa cap problema. Augmentant les quotes voluntàries o forçoses dels organismes oficials o del fons del partit — aquests ingressos molt difícils de justificar, però que no obstant la revolució els ha permès — estan llestos.

Nosaltres esperem solucionar abans de fi de mes, que és quan les nostres existències de paper se'ns acaben, el conflicte anunciat. No esperem ajut de fora, sinó que amb els nostres únics esforços i els dels nostres subscriptors que mai ens han abandonat confiem posar remei a una situació que sembla feta expromés per a acabar d'un cop amb tota la premsa que representa una opinió i que per tant no està supeditada a cap interès de classe o facció.

Potser que haguem de reduir el tamany del nostre periòdic, potser haguem d'adoptar una altra solució, però sigui quina sigui confiem que la nostra comunicació diària amb els nostres lectors no s'haurà d'interrompre. Ens havem trobat sempre assistits de l'opinió pública i intentarem tots els sacrificis per tal de correspondre a aquesta confiança, immerescudament potser, posada en nosaltres.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

COPS DE FUET

La premsa UGT-PSUC insinua a uns avatars, a uns privilegis que no són atribuïbles per nosaltres a ells. La nostra campanya ha estat reproduïda i comentada extensament. L'home no sap però ningú gosava dir-ho. L'home s'ha let res a aquest favoritisme. Mentre la premsa republicana i catalana que no es ni ugeix a la comunista arriba am retardat per a evitar excessos de transport,

fan el que els esmbla sense cercar una igualtat de tracte. Això que, avui repetim, és un cas de privilegi que, malgrat vulguin assumar-lo dient que es tracta d'una acurada organització, no reconeix. No existeix cap secret. L'únic és el desposar d'un bon nombre de camions i de la direcció d'uns serveis.

La Collectivitat Obrera de la indústria del Pa es lamentava de la manca de farina que priva d'atendre les necessitats de la població civil i deia en un paràgraf: "Els motius oficials d'aquesta manca de pa són els mitjans de transport". I això no pot tolerar-se. Si per un costat organitzem uns serveis de premsa amb uns "raids" diaris de molts quilòmetres i de difícil comprovació i després sotmetre a privacions, per dificultats de mitjans de transports, a tota una població és incomprensible i absurda aquesta justificació. Nosaltres volem menjar pa. Sense premsa podrem viure, sense pa ni viurem ni reforçarem la nostra moral de guerra.

El tracte de favor que es dona a la premsa socialista-comunista no ens preocupa. El que no podem tolerar és que no podem tolerar que els que disfrutem d'uns privilegis en perjudici d'altres serveis més humans i més necessaris. Si les requises de cotxes han fet per a donar satisfacció a determinada premsa, potser hauríem de dir amb tota claretat que són serveis que no tenen res a veure amb la guerra que sostenim. La premsa és una cosa secundària — amb perdó de tothom — davant altres necessitats que per dissort no han sabut solucionar homes directament afectats amb els interessos i orientacions polítiques de la mateixa premsa privilegiada.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Una mica de política

Fa temps que des d'aquestes mateixes columnes condemnàrem l'excessiva importància que hom donava a les lluites de la política i al proselitisme. La premsa talment sembla que només visqui per això, sobretot certa premsa que té paper i diners per a llengar-lo. Pere Coromines se'n queixava en ple Parlament de la República, i tota la Cambra, amb rara unanimitat va aplaudir-lo, però què se n'ha tret d'això? Res, absolutament res. Continuen certs diaris embrutant pàgines i més pàgines sobre si són o no tant forts, si ells són els més perfectes, els més purs, que si la guerra es guanya és perquè ells — el partit que defensen — ha llançat aquella o aquella altra consigna, que els nostres homes són els més intel·ligents i els més capaços. I articles i més articles, paraules i més paraules fent ressaltar l'actualitat de qualsevol cira-botes — perdó sigui dit dels cirabotes — encimbellat a una Secretaria d'agitació i propaganda o qualsevol altre nom semblant de determinat partit. I tot són ditirambes i elogis. Això, afirma la seva premsa, és obra nostra. Allò, també. Pobra Espanya. Pobra Catalunya sense nosaltres!

A nosaltres ens apar que tot això s'acabaria, aquesta buidor fantàstica de la premsa, sobretot la que disfruta de més paper, obligant-los-hi a reduir el seu tamany, ja que llavors haurien de donar més espai a les informacions i ens podriem estalviar totes les històries ximples i poca-soltes de qualsevol personatge, personatjes o personatges, pertanyent a la facció redactora del diari. Aquesta mesura nosaltres l'estimem necessària,

fins i tant subsistissin les actuals circumstàncies: primer: per quan col·locaria tots els periòdics en la mateixa situació, i s'haurien acabat els privilegis; segon: per quan es podria tenir un major control dels originals i la censura podria exercir amb major zel les seves funcions; i tercer: per manca d'espai potser les faccions, en la seva impossibilitat de complaure's a tots, es determinarien a fer una veritable selecció i sabriem els que són genis els que són nul·litats, ja que ara, amb tanta prosa tot-hom ens sembla un Roosevelt o un Lenin.

La llàstima serà que ningú voldrà carregar amb la responsabilitat d'adoptar una mesura d'aquesta índole, però si aquest somni pogués realitzar-se què en fòrem de felïços els lectors dels diaris! Aquelles deu o dotze pàgines que ens empassam amb una certa dificultat però que després ja no podem digerir mai més! Moltes vegades, tot i tenir simpatia per determinat sector, l'havem aborrit ben cordialment en haver de llegir unes planes de prosa atapeïda d'al·labances o de detracions i és que diguin el que vulguin això interessa únicament al que és alabat o bescantat, però al poble gens ni gasta.

I és que quan un ho vol ésser tot arriba a no ésser res. I això passarà a tots aquests que ara — abans encara no eren nats — voldrien ésser els primers en tot, i no es donen compte, en la seva superbia, que el poble, està cansat de tot allò que l'aparta de l'únic que desitja la victòria sobre el feix!

RAMSES.

La veu del carrer

Tarragona i la qüestió dels queviures

Parlem-ne

Les coses han arribat a un extrem que en dir veritat és dels que imposa, i sembla que en el seu entorn s'hagin congriat una sèrie de dificultats que cada dia fa més difícil el seu arranjament. La guerra i la revolució, més la segona que la primera, ens ha portat en la qüestió dels queviures a un carreró d'una sortida rublerta d'entrebanques.

Dels estralls fets en el primer període revolucionari de ple domini dels "chorizos" i demés "gente de mal vivir" ara en toquem les doloroses conseqüències. Moltes de les coses que en gran quantitat es destruïren o bé es podriren davant la tranquil·litat d'aquells que es creien que així ajudaven al desenrotllament de la Nova Economia ara són les que trobem més en falta. La mort de milers de porcs en ciutats i masies, les granges avícolaes esmicolades i destruïdes, grans quantitats de patates mai guardades i per fi podrides, blat destruït, etc., etc., tot era sacrificat en benefici, segurament ells ho creien així, d'aquesta revolució que tan de mal ens ha fet i quins resultats internacionalment ens han es-

cat tan funestos.

Doncs bé ara en plena pacificació d'esperits quant semblava que s'anava de mica en mica reflexant en el carrer tota l'autoritat dels nostres governants aquesta qüestió del queviures torna a veure's envoltada i la gent pseudo-revolucionària, els cridaners i els incontentables, que, parlem clar, no tots són feixistes, torna a moure aldarulls i a entorpir, posant-li cada dia més entrebanques, la marxa de la guerra i sobretot la tranquil·litat a la reraguarda.

Reconeixem l'escabrositat i complexitat del problema dels queviures accentuada en sa major part per la crisi d'autoritat que des del dinou de juliol ha imperat i encara impera quelcom en el nostre poble. Comença a ésser hora però que els encarregats de fer-ho es preocupin de desembrossar les dificultats i comencin a encarrilar la qüestió fent factible que als mercats hom hi trobi el més gran nombre de queviures possibles i sobretot a preus que estiguin a l'abast de tothom.

(Passa a la pàg. 2.ª)

ACADEMIA ROIG

SOTA EL CONTROL DEL C. E. N. U.

Amb Doctors, Llicenciats i Mestres

BATXILLERAT, COMERÇ, CARRERES I REPASSOS

OBERTURA DEL

CURS 1937-38

Telèfon 1540

Colóm, 24-Tarragona

L'ambaixador britànic a Roma exigeix una resposta al govern italià

Avui o demà es coneixerà l'opinió feixista sobre la retirada de voluntaris

Londres. — En aquesta capital hi hagué, ahir, una intensa activitat diplomàtica. Les notícies que es rebien, per conducte diplomàtic, sobre l'estat d'espirit del Govern de Roma, l'enorme impressió que ha produït el discurs del President Roosevelt, juntament amb les perspectives que obre per a una col·laboració permanent i efectiva entre les democràcies, i finalment la reacció alemanya a l'actitud de fermsesa de França i Anglaterra, donaren temes més que suficients per què es comentés el moment diplomàtic, considerat com un dels més interessants en molts anys.

En primer lloc se sap que a Londres es fan ja preparatius davant de l'eventualitat d'una resposta negativa d'Itàlia a la nota franco anglesa. Els senyors Chamberlain i Eden dinaren plegats i es creença general que en aquest àpat es fixà la posició d'Anglaterra en el cas de la resposta contrària italiana. Els diaris d'esquerra segueixen afirmant que Itàlia fa grans preparatius militars i que, a desgrat de les seguretats donades per Bova Scoppa a Delbos, a Ginebra, hi ha 50 mil italians disposats a sortir cap a Espanya, després dels avions i material de guerra que ha estat i continua essent enviat.

Es clar que aquesta actitud d'Itàlia dona motiu a la creixent inquietud francesa i a les gestions que es fan en el sentit de tornar a obrir la frontera dels Pirineus. Si, a despit de les seguretats de Bova Scoppa i després de les gestions que es fan per tal d'arribar a un acord, persisteix Itàlia en la seva tramesa de tropes i armaments, és

que vol apoderar-se, costi el que costi, d'uns punts estratègics indispensables als seus objectius imperialistes.

Al mateix moment que la situació anglo-franco-italiana està en els termes que deixem ressenyats i al moment que el President Roosevelt pronuncia unes paraules transcendents per a una futura col·laboració entre Amèrica i les democràcies europees, a Alemanya la premsa, obeint inspiracions de la Propaganda, comença una campanya colonial reclamant la devolució de les colònies africanes i parlant novament del "robotari" de Versalles. Una vegada més el Reich nacionalista fa creure al seu públic que les colònies són indispensables per a la prosperitat de la nació i que, a més de tractar-se d'una devolució material, el que ells persegueixen és una reivindicació de caràcter moral o sigui la liquidació definitiva de "les cadenes de Versalles".

LA GESTIO ANGLESA

Londres. — L'ambaixador d'Anglaterra a Roma ha estat aquesta tarda al palau Chigi, on ha requerit el Govern italià perquè es decidís a contestar ràpidament a la nota conjunta franco anglesa relativa a la projectada conferència tripartita.

Als centres oficials anglesos es declarava a mitja tarda que el Govern francès considerava que la situació s'agrujava.

Els elements autoritzats declaren al vespre, que com a conseqüència de la gestió feta aquesta

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

tarda, el Ministeri italià d'Afers Estrangers comunicarà la resposta del Govern de Roma demà a la tarda o dissabte el matí.

LIUEN QUE EL LLIUAMENT ES IMMINENT

Roma. — Als cercles ben informats s'assegura que en rebre aquesta tarda els Encarregats d'Afers de França i Anglaterra, el comte Ciano els ha declarat que el lliurament de la nota de resposta italiana és imminent.

COMENTARI DE "TRIBUNA"

Roma. — Regna gran expectació amb motiu d'haver-se anunciat aquesta tarda que la resposta italiana a la nota franco-britànica serà lliurada d'un moment a l'altre.

Als cercles diplomàtics d'aquesta capital es fan molts comentaris al fet que hagi calgut una reclamació dels Encarregats d'Afers dels dos països interessats, per fer decidir Itàlia a trametre la seva resposta.

La incògnita és, ara, quin serà el to d'aquesta resposta, i no falta qui se sent totalment optimista, i qui se sent totalment pessimista.

Il·lustra sobre el criteri italià, un comentari publicat aquest vespre per un diari tan autoritzat a Itàlia, com és "La Tribuna", el qual diu:

"Itàlia està convençuda que el camí proposat per França i Anglaterra no és el més apropiat per portar a un resultat pràctic. El Govern feixista no creu oportú de reprendre l'examen de la qüestió al marge del Comitè de no intervenció.

França i la URSS han intentat desnaturalitzar al pla britànic en modificar l'ordre de les qüestions, aprovat per tothom, i en voler convertir el problema dels voluntaris en punt de partida dels debats.

Ara s'obstinen a fer impossible el reconeixement de Franco com a ment que el problema dels voluntaris no pot ésser resolt, si no s'accepta la qüestió del reconeixement.

Finalment hom es pregunta per què Anglaterra modifica avui un principi que ella mateixa havia establert, i s'ajup a la maniobra francesa i soviètica."

Vida esllanguida la del nostre port. Els molls amb la recta enfilació de les pedres que els coronen quietament esperen l'arribada de vaixells. Una buidor de tota mercaderia es troba als coberts i a les zones altre temps trepitjades per un núvol de carros i camions.

Abans, centenars d'obriers, mestres de festa, eren com escamots de formigues al fons de les bodegues... Un treball fadigós el d'aquells homes forçats que en nombre crescut vivien de les feines del port. Fins fa poc el seu tràfec creixia però la guerra ha estat un cop de mort per aquella activitat.

Ara les aigües quietes de la dàrsena sols besen la proa dels nostres bastiments. Són les barques lleugeres que suporten el risc de trobar-se amb les naus corsàries o bé sota l'ala d'un ocell de metall. Els braus mariners traguen amb les xarxes ben lluny del Serrallo furgant les aigües fondes per extreure'n el peix.

I quant es fa de fosc emproen el seu amagatall tot fet de pedra, aquest port tan volgut, tant de Tarragona, que avui dorm de mala gana...

Tarragona i la qüestió dels queviures

(Ve de la pàg. 1.)

Cal actuar ràpidament i definitivament per tal d'arranjament d'una vegada la latent i dolorosa qüestió del pa. No podem capir com a plena collita de blat hom no trobi la manera de comprar-ne i fer factible que la nostra ciutat pugui menjar encara que sigui en dies alterns com fins ara pa, no aquesta mena de pasta bruna i lleviscosa que ens serveixen ara i que ni les gallines tot i ésser besties que tot ho piquen el rebutgen, sinó pa de blat, blanc i alimentós digne de persones. Re-

butgem en rodó tot el que se'n pugui dir respecte allò de què la dificultat més grossa per haver-hi blat és el transport. Ho rebutgem perquè si hi ha infinitat de cotxes que gasten la gasolina, malgrat l'últim decret que ho prohibeix, per anar a fer fontades i passejar les amigues com tots els ciutadans han pogut constatar, també hi pot haver gasolina i els mateixos cotxes si cal que serveixin per anar a buscar el blat, matèria molt, però molt més, necessària que les diversions. Primer procurem pel blat i per tant per pa, després ja parlarem si podran divertir-se anant carretera amunt i carretera avall.

Una altra de les qüestions incomprensibles en la qüestió dels queviures és l'assumpte del peix. Hom no comprèn que Tarragona essent port de mar i havent-hi platges no sigui possible trobar peix, sinó a força formar en les cues i encara quant el compres és del més dolent i petit. On va el peix de Tarragona? Per què es paga a es fa pagar, havent-hi taxa, a preus tan cars?

Per què s'ha arribat a llençar el peix, per no vendre'l barat, abans de donar-lo als hospitals i cases d'Assistència Social? Aquestes són qüestions que s'han de deixar ben aclarides i dir al poble la veritat del que hi ha sobre l'afer, amb claretat, car no hi ha dret de què molts dels que s'han dit revolucionaris sense ésser-ne i havent arribat a lloc molts alts passin per alt la manca de peix que sent el poble i ells gairebé cada dia tinguin la seva part, i el que és més greu sense fer cua ni esperar el seu torn.

Aquestes i altres coses, que la manca d'espai no ens permeten comentar, són les que porten la intranquil·litat a la reraguarda. Les autoritats que actuen amb justícia i imparcialitat, però sense contemplacions, calgui qui calgui, que la vida dels ciutadans és molt sagrada, i ja veuran com les dificultats de proveïment van llimant-se i la ciutat anirà recobrant la seva passivitat dintre els sacrificis naturals que imposa la guerra, que al fi i al cap són els únics que estan obligats a sofrir i no els que volen imposar-li els acaparadors i els desaprofissats.

CICLOP

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps són sel·leccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Junta de Defensa passiva local

S'adverteix, per a general coneixement, que com a conseqüència de la prova últimament verificada per a instruir a la població de les senyals del servei d'alarma, s'ha acordat modificar les mateixes de la forma següent:

La primera senyal, per a indicar l'alarma, consistirà en un toc de sirena amb una sola vibració continuada.

La segona senyal, indicant el cessi d'alarma, consistirà amb altre toc de les sirenes amb constants i repetides vibracions.

Aquestes noves senyals serviran en endavant per a advertir a la població el principi i fi d'alarma.

Tarragona, 5 d'octubre del 1937.

Cinema Teatre Tarragona

DISSABTE I DIUMENGE, 9 I 10 D'OCTUBRE DEL 1937

TARDES I NITS

UN PROGRAMA MONSTRE D'ESTRENES

La comèdia dramàtica, interpretada per Chester Morris, Lewis Stone i Irene Harwey:

Tres desalmados

El noticiari d'actualitat "Laya":

Espana al día núm. 9

Francisca Gual amb l'opereta de gran presentació:

Desfile de primavera

NOTES INFORMATIVES

NOTA DE L'ACOMANDANCIA MILITAR

Son frecuentes los casos en que los ciudadanos del elemento civil, familias de militares ausentes, empleados del Estado, etc., se presentan a esta Comandancia Militar pidiendo se les faciliten viveres y pan por el Parque de Intendencia, alegando algunos que si bien no son militares prestan servicios que afectan a la guerra en carácter de movilizados y otros motivos humanitarios y sentimentales.

Ante estos hechos, se pone en conocimiento de todos los ciudadanos en general que la Comandancia Militar no puede acceder a estas demandas, por no ser de su incumbencia, aun reconociendo lo justificado de la petición.

Los ciudadanos dependientes de cualquier organismo del Estado deben hacer la petición a los representantes encargados y cursarlas por conducto reglamentario, y en lo que hace referencia al abastecimiento de la población civil, ésta pertenece a la jurisdicción de las autoridades civiles.

Se ruega que ante la imposibilidad de atender en este aspecto a la población civil no se harán indicaciones a los ciudadanos a que acudan con la petición a esta Comandancia, por no verse en la triste necesidad de una contestación negativa.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer

Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

ALES NEGRES SOBRE TARRAGONA

Ahir, sobre les dues de la tarda aparegueren sobre la ciutat, procedents de la mar cinc aparells facciosos. Immediatament foren tocades les sirenes y els ciutadans es dirigiren seguidament als refugis. Pocs moments després hom s'assabentà que a les afores de la població, en el camp, havien caigut unes bombes sense produir danys. Els caces s'elevaren immediatament posant en fuga als avions facciosos.

CASA POU

Flors artificials
Perfumeria, Merceria

LES BOTIGUES NO TANQUEN

D'acord amb les ordres donades pel delegat de Treball i la policia, ahir foren moltes les botigues de venda al detall que a la tarda obriren les seves portes.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

RETORN

Es troba entre nosaltres, després d'haver assistit a l'obertura del Parlament de les Corts de la República, el nostre bon amic el diputat Ramon Nogués i Bizet.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

HABILITACIO PROVINCIAL DEL MAGISTERI DE TARRAGONA

El dilluns, 11 del corrent, es pagaran els havers de juliol i agost als auxiliars per a la lluita contra l'analfabetisme en les oficines d'aquesta Habilitació de 10 a 1.

Els que cobrin per gir postal a les comarques, cobraran dintre la vinent setmana.

L'habilitat, Joan Bta. Tarrida.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

OSAN I CASBAS DE JACA (ALT ARAGÓ) OCUPATS PER LA VICTORIOSA OFENSIVA

València. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

Centre. — Sense novetat.

Sud. — L'enemic atacà intensament en tota la nostra línia del sector de Pozoblanco, en direcció a Villanueva del Duque i per la carretera de Granja de Torre Hermosa a Perelada. Les nostres forces han realitzat un lleuger replegament, però resisteixen bé l'ofensiva enemiga.

Els rebels canonejaren la nostra posició de Buenavista (Granada).

Sud del Teix i Llevant. — Foc de fusell metralladores i morter en alguns sectors.

Est. — Les forces que operen a l'Alt Aragó, han prosseguit el seu avanç. Han conquistat els pobles d'Osán, Casbas de Jaca i altres posicions.

En la conquesta d'Osán, es feren dotze presoners i s'agafà una metralladora i altre material.

En l'operació de Casbas de Jaca mereix destacar-se el fet que quan el poble es trobava cercat, abans de donar l'assalt definitiu, el cap de les forces republicanes assal-

Associació de petits comerciants del ram de queviures U. G. T.

Es recomana a tots els associats l'obligació que tenen de respectar i complir els horaris de treball legalment establerts i actualment en vigor, i es fa present que en cas d'haver-hi alguna modificació en les hores d'obrir i tancar, el Consell directiu ho posarà al seu coneixement. — El secretari.

AJUNTAMENT de TARRAGONA

CARTA FINANCERA PROVISIONAL

D'acord amb el disposat per l'ordre inserida al "Diari Oficial de la Generalitat" del dia 2 de juny passat, amb relació al decret número 9 de gener d'enguany, per la C. missió especial designada a l'efecte s'ha preparat la carta financera provisional, qual document ha estat aprovat pel Comitè permanent municipal en la sessió celebrada el dia 4 del mes actual.

Per tal de sotmetre dita carta financera a la definitiva aprovació pel Ple de la Corporació municipal, resta exposada la mateixa al públic pel termini de deu dies en les oficines de la Intervenció, per tal de que puguin presentar-se les reclamacions que es creguin procedents.

Igualment resten exposades les Ordenances redactades per al cobrament de les noves exaccions que obren l'esmentada carta financera.

Tarragona, 4 d'octubre del 1937
— L'alcalde, R. Boronat.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Cap.

Defuncions

Josepa Tejada Martinez, Nao, 6, de 36 anys.

Pau Riera Vidal, Clínica Militar, de 26 anys.

Josep Sánchez Sánchez, Clínica Militar, de 23 anys.

Matrimonis

Nicolau Hidalgo Domínguez amb Baldomera Ribas Fabregat.

Comunicat oficial

tants, per tal d'evitar víctimes invità el capità facciós que manava les forces assetjades, a rendir-se. El capità consultà el seus soldats, els quals respongueren afirmativament i es lluraren al crit de: Visca la República! Els presoners foren tractats amb gran respecte.

L'entusiasme entre les tropes republicanes del sector de Sabiñanigo, formades la majoria d'aragonesos, és enorme. Els presoners fets a Casbas de Jaca són: un capità i 112 soldats, amb 112 fusells, dos fusells metralladores i diverses metralladores.

L'artilleria nemiga disparà sobre l'Aldea de Infantes i Valdeabril.

La nostra disparà ocaòòò. La nostra dispersà grups enemics a La Padiera de los Quemados i hostilitzà una concentració a Casas de Baselga i causà diverses baixes.

Nord. — (Front oriental). Els rebels ajudats per la seva massa d'aviació i artilleria, ocuparen la cota 602, al NO. de San Tirso de Ortigosa i s'introduïren per la vall

d'aquest nom. Atacaren la cota 430, on foren rebutjats enèrgicament quatre vegades. Les tropes republicanes amb gran empena, aconseguiren tancar la cunya que els facciosos havien format. Els obligaren a fugir a la desbandada els que es quedaren allà, després de causar-los més de 200 baixes. Els rebels deixaren a poder nostre diversos presoners, armes, municions i vestuari.

Comunicats de Gijón rebuts a darrera hora de la nit, donen compte que l'enemic atacà intensament, auxiliat per molta aviació durant tot el dia. La jornada resultà veritablement magnífica per a les nostres armes. Es calcula en més de 500 el nombre de morts causats a l'enemic. Als rengles facciosos, els braus combatents asturians, feren una gran carniceria.

Les forces lleials s'han apoderat de tres banderes i material en abundància, que encara no ha estat classificat.

Les forces de la República, han realitzat avui un heròic esforç.

Espigolant

A. Rovira i Virgili, a les planes de "La Humanitat" comenta les paraules de Roosevelt i ens explica la mecànica constitucional dels EE. UU. que ens aclareixen moltes coses:

"El President dels Estats Units del Nord-americana havia pronunciat ja molts discursos notables en defensa de la democràcia i en contra dels regims feixistes. Cap discurs d'aquests no ha estat tan energic i tan concret com el que pronunciarà dimarts passat a Xicago. Es compren que, en les actuals circumstàncies, les paraules de Franklin Roosevelt nagin causat una certa sensació internacional.

Però si tenim en compte el sistema polític de la gran República nord-americana i la tradicional llibertat d'expressió reconeguda al seu President, veurem que les paraules de Roosevelt responen a un parer personal, encara que sigui d'una alta valua.

Ais Estats Units, on hi ha establert el sistema representatiu en sentit estricte, anomenat també presidencialista, el President exerceix el poder executiu amb independència del legislatiu. No hi ha responsabilitat política del President i del Govern davant les Cambres. El President, per tant, quan s'ocupa de qüestions que van més enllà de les facultats executives, no prejutja les resolucions que puguin esser preses. El seu parer només té, davant del país, una força moral.

Per això pot donar-se el cas que no hi hagi correlació ni coincidència entre les paraules del President dels Estats Units sobre un afer internacional i la política que la República segueix. Aquest cas s'ha donat repetidament.

Dins un altre règim, les paraules del Cap de l'Estat i del Cap del Govern presenten un major lligam amb la política de l'Estat i amb les resolucions que hom adopta o proposa. Dins el sistema dels Estats Units, els discursos del President poden venir a ésser discursos acadèmics.

El fet és que entre les excel·lents paraules de Roosevelt i els actes oficials dels Estats Units hi ha una gran distància. Hom té la impressió que les idees i els dissenys del President són poc compartits per importants elements polítics de la República, i que això ha impedit fins ara que aquesta entri pel camí que Roosevelt voldria.

"Diari de Reus" comenta en el seu editorial el discurs de Roosevelt:

"L'actuació de les potències feixistes, amenaça pertorbar la pau del món. Els Estats Units estan disposats a sortir del seu isolament per tal d'impedir-ho. Es clar que, des del nostre punt de vista d'actors en la lluita, potser l'advertiment de Roosevelt ens sembla retardat. El gest del President nord-americà, però, és la demostració evident que es recela tota veleitadictatorial, i constitueix una penya que possibilitarà la marxa ascendent vers la llibertat integral dels homes i dels pobles.

Roosevelt ha proclamat la solidaritat internacional de les democràcies, la necessitat que s'uneixin per salvar la civilització i la llibertat. Nosaltres, que lluitem per defensar la democràcia de les escumoses criminals de la pirateria feixista, hem d'acollir, agraïts, aquesta veu que ens ve d'enllà dels Oceans, plena de noblesa i autoritat.

Que les seves prometenques implícites es transformin aviat en realitats positives."

"C. N. T." comenta les condicions necessàries per a la unió antifeixista, fent referència a un canvi d'actitud del Partit Comunista, el que s'ha distingit fins ara per la seva posició contrària a la Conferència:

"El Partido Comunista, representado en las Cortes por Dolores Ibarruri, ha dicho lo siguiente: "Tenemos que ver la posibilidad de enrolar a los obreros sinceramente revolucionarios que militan en las filas de la C. N. T. en las responsabilidades del Poder." Estas palabras tienen una importancia indudable, precisamente porque salen de un sector político antifascista que se ha distinguido por su oposición, pública y privada, respecto al movimiento libertario. Tanta importancia tienen, que han llegado a parecerles alarmantes a algunos periódicos del Partido Socialista, que así como vieron una falta de gubernamentalismo en el hecho de que se prestase atención a nuestra campaña en pro del Consejo Nacional de Defensa, creen advertir ahora una inconsecuencia en la atención de ciertos elementos a la consigna de Frente Antifascista en la calle, en las trincheras y en los cargos desde los cuales se dirige la guerra y la revolución."

De la realitat catalana i dels partits

Estimem Catalunya com ningú no pot estimar-la més, i oïda tot-hom l'estimés tant de veritat. Potser per això ens podem permetre de contradir la regla — malauradament massa practicada — que aconsella de reservar-se i no gastar-se. Nosaltres creiem que si en aquests anys de prova no ens gastem, per a quan ho guardarem? I sense altra ambició que la de contribuir modestament al bé públic, i a la grandesa que desitjarien que assolís la nostra pàtria, exposarem algunes opinions que, a manca d'altre valor, tindran el de la sinceritat i el de remuntar-se per damunt de les passions i les tendències partidistes, que tants problemes esfosqueixen.

En el nostre darrer article afirmàvem que calia practicar una política de guerra. Seria inútil d'ocultar que un dels caires més sensibles i bàsics d'aquesta política de guerra, és el que afecta la realitat catalana. Per això entenem d'alta conveniència d'estudiar-lo amb elevació, perquè en bé de tots, i principalment de la victòria republicana, urgeix de resoldre'l sense equivocacions, que serien perillosíssimes.

Sintetitzant, podem dir que existeixen dues orientacions principals. Una que ve de fora, i que és defensada a Catalunya pel sector socialista. L'altra és defensada pels partits democràtics catalans i concreta especialment en l'Esquerra. El més greu és que probablement les dues tendències compten amb nombrosos propugnants de bona fe, que són els més perillosos, perquè els grans disbarats els solen fer aquells que es creuen en possessió de la veritat.

Es indispensable de centralitzar certes funcions durant el transcurs de la guerra? És que no ha rendit prou Catalunya? Els contraopponents poden resultar agents provocadors?

I per contra, cal reaccionar augmentant la malfiança? No ens hem de culpar de res, ni hem d'esmenar-nos en cap aspecte?

En resposta als primers interrogants recordarem que Catalunya és l'ànima indubtable de la República. Si algú en dubtava que es prengui la molèstia de passar els ulls per damunt del mapa de la zona republicana, i se'n convencera per obcecació que sigui.

Catalunya nodreix els rengles de l'Exèrcit Popular amb un percentatge impressionant. La potencialitat que la nostra economia posa al servei de la guerra, no té parí. El 19 de juliol, Catalunya féu un esforç inigualat, venent amb els seus migrants mitjans la totalitat de les guarnicions sublevades.

Que tot això era el nostre deure? D'acord, però no pot, ni ha

d'ésser pagat amb malfiances ni recriminacions.

La imparcialitat amb què actuem ens dona dret a dir als amics socialistes, que no es pot abusar, ni tan sols de bona fe, del recurs de titllar els contraopponents de sospectes o altres coses pitjors. Sortosament aquestes invectives no han estat mai dirigides a ningú que estigui lligat directament amb el que sotseriu, però la relativa abundància d'ús que se n'ha fet en els mitjans marxistes, ens obliga d'essenya l'ar-ne el perill.

Quant a les propostes de centralització momentània, hem de recordar que les coses provisionals acostumen a ésser la primera fase de les coses definitives. I que el que es digui per desfigurar aquesta veritat, té més d'il·lusió i de bona fe que de realisme.

No oblidem el que el sentit comú indicava, i que la realitat ha confirmat amb el seu segell irrefutable de l'experiència: Que una Catalunya lliure, és la millor garantia de la República, a desgrat de totes les falles interiors que pugui tenir. I que una Catalunya sotmesa ha estat sempre una font de trastorns qualsevol que siguin els mitjans que s'emprin per a impedir-ho.

Fariem mal fet, però, d'entestar-nos a veure només aquells punts del debat que ens són favorables, oblidant allò que depengui de nosaltres o que nosaltres poguem retenir.

Tan bé ho hem fet tot, que no hem de variar res?

En primer lloc tenim el deure de superar-nos en tot i de donar, no el mateix rendiment que els altres, sinó molt superior.

Siguem els més justos, però també els més inflexibles, en la persecució de l'espionatge i dels infiltrats, com correspon als campions de la lluita antifeixista — títols que hem d'aconseguir, perquè de dret ens correspon.

No tinguem febleses amb els perterbadors, qualsevol que sigui l'organització a la qual pertanyin. Oblidem-nos d'interessos polítics, que no són hores de pensar en votacions, sinó a salvar la Pàtria, greument amenaçada.

Volguem tenir la màxima autoritat moral enfront de tothom.

Arreconem preferències personals i de grup. Placem en els llocs neuràlgics patriotes amb voluntat d'acer, que mai no puguin ésser assenyalats amb el dit i que no vacil·lin a jugar-s'ho tot, començant per la seva posició política personal.

Breu: Recordem-nos d'aquell Clemenceau, tan elogiat i tan poc imitad, que feia l'aguerra de l'única manera que pot fer-se de veres, i com l'hem de fer nosaltres.

Recordem-vos-en també vosaltres.

FUTBOL

Gran festival esportiu pro-biblioteca hospital de sang

Casal d'Esports (Amateur) i una Selecció de les Joventuts Socialistes Unificades

Diumenge vinent, a les 3'15 de la tarda es celebrarà al camp de l'Avinguda de Catalunya, un gran partit de futbol entre l'Amateur del Casal d'Esports i una Selecció de les Joventuts Socialistes Unificades.

No es necessari descriure l'Amateur del Casal d'Esports quan son

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRONS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

Notes polítiques

J. E. R. E. C.

Els joves d'Esquerra Republicana de Catalunya han format brigades d'ajut al camperol per tal de contribuir a les tasques de la terra, fent remarcar que com a joves d'esquerra tenim l'obligació de defensar l'economia i la guerra.

Esperem que els companys de la nostra joventut respondran a la nostra crida inscrivint-se a les llistes obertes de "Brigades per l'ajut al camperol".

Per allistar-vos, dirigiu-vos a l'Esquerra Republicana de Catalunya, Rambla 14 d'Abril, 38, al Secretariat de les J. E. R. E. C., de sis a vuit del vespre.

Avui i sempre: Visca Catalunya! Visca la República!

Tarragona, 7 d'octubre del 1937.

El secretari de les J. E. R. E. C.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel TARRAGONA

tres, companys socialistes, i vosaltres, germans de València i de totes les terres hispàniques...

Practiquem una política de guerra. Però practiquem-la tots amb altesa de mires. Que no es vegi solament la brossa a l'ull d'un altre, si un mateix hi té una biga.

Ens ho exigeixen la sang dels que moren, i els mutilats que queden i que poden acusar-nos. Si davant de tants sacrificis no fòssim capaços de remuntar-nos al nivell de l'hora que vivim, com mereixiem que ens tractes la Història?

J. M. IMBERT

Secció esportiva

tant coneguts per la seva classe futbolística.

De l'equip que presenta les J. U., cal remarcar entre ells, els joves jugadors de la nostra ciutat que ja feia algun temps que estaven separats de llur tasca esportiva per haver marxat al començament de la revolta a combatre el feix invasor. Entre ells hi veiem a Madarro, Leandro I, Berge, Mestres, que varen sapiguer en els seus temps honorar el futbol tarragoní.

Com hom pot veure són tots riants fa pocs dies dels fronts de combat, que junt amb els Llimona, Mateu, Jabaloyes i Leandro II formen un onze excel·lent.

Nosaltres, per la nostra part ojeiem que la lluita serà molt igualada i interessant, car la voluntat vedada pels organitzadors ho fa preveure així.

Els equips a les ordres d'un àrbitre de la localitat s'aliniaran de la forma següent:

Casal d'Esports (A.) — Monquió, Casanova, Aleu, Aiguadé, Fabregues, Vinyeta, Benjamín, Sorinas, Pérez, Gomila i Rossell.

Selecció J. S. U. — X, Serge, Madarro, Leandro I, Jabaloyes, Modesto, Llimona, Mateu, Leandro II, Torner i Mestres.

Partit de futbol Pro Biblioteca Hospital de Sang

El Grup d'infermeres de les Joventuts Socialistes Unificades han organitzat un partit de futbol per al proper diumenge, dia 10, a un quart de quatre de la tarda al camp de l'Avinguda de Catalunya, els beneficis del qual seran destinats a la creació d'una Biblioteca de l'Hospital de Sang.

Esperem que la nostra iniciativa la veuran de bon grat tots els antifeixistes de Tarragona, car no podem oblidar els heroics combatents de l'Exèrcit Popular que amb llur sacrifici i abnegació reconquistaren pam a pam el nostre país del domini estranger.

Es un deure de tot antifeixista col·laborar amb el seu esforç a crear aquesta Biblioteca, doncs així contribuirà a enfortir la Cultura dels nostres soldats.

Antifeixistes: Contribuiu amb els vostres donatius a aquesta meritòria tasca.

Per donatius: Casal "Lina Odeia", Rambla 14 d'Abril, 78.

Fins a la data s'han rebut els següents donatius:

Oficis Varis U. G. T., 100 pessetes; Angel Dominguez (J.S.U.), 25, i Josep Madarro, id., 25.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

NOTICIARI

CICLISME

Les marques franceses es preocupen de formar els seus equips davant la pròxima temporada. Els espanyols Canyardo, Figueras, Exquerra, Berrendero i Alvarez, es confirma que han signat per l'equip "France Sport", que dirigirà Antonin Magne i en el qual hi figuren els holandesos Van Schendel, germans, el danès Grundahl, Hansen, Loncke, Joly, Bellenger i altres corredors de categoria.

BOXA

Joe Louis anuncia la seva retirada, després del combat amb Max Schmeling. De veritat?

Nova York. — Joe Louis, en les seves recents declaracions, ha exposat el propòsit d'abandonar la boxa, una vegada hagi combatut amb Max Schmeling, sigui quin sigui el resultat.

Pel moment, Joe Louis no s'exhibirà en cap ring de combat fins el pròxim mes de Juny, data assenyalada pel seu combat amb Max Schmeling.

A Londres, Larry Gains ha batut Charles Rutz, per k. o., en dues repeses, i Jack Kid Berg ha triomfat de Jack Kilrain, per k. o. tècnic, en cinc.

Carnera no podrà boxar a Anglaterra. S'ha anunciat que el dia 28 faria la seva rentrée, però ara resulta que la B.B.B. of C., no autoritza la seva presentació als rings anglesos.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 22'5; mínima, 10.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 761'6; a les 18, 763.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, SW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, St. Cú.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 73; a les 18, 79.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona